

RA Kedingen inv.nr 50

1800-1804. (De stukken zijn geexhibeerd te Goor).

Hendrik Daalwijk (*1766), pandeiser en incidentele requirant
contra

(zijn zwager) **Lammert Leetink** (*ca1748), pandverweerder en incidentele gerequireerde in zake vordering tot voldoening van de door verweerder aan eiser schuldig erkende geldsom; incidentele vordering: tot voldoening van de kosten van contumatie.

Inventaris van stukken der proceduure in zake Hendrik Daalwijk pandeischer tegens Lammert Daalwijk pandverweerder

1. Prothocollaria beginnende den 12 july 1800 en eindigende 29 mey 1802.
2. Documenten bij justificatie van panginge door pandeischer geexhibeerd den 19 sept. 1801 sub litt A tot J inclus.
3. Incidenteele sententie geprononceerd den 3 oct. 1801.
4. Documenten bij antwoord door pandverweerder geexhibeerd den 28 nov. 1801 sub A.
5. Rekeningen van den pandeischer en desselfs bediendens.
6. Rekening van pandverweerder en desselfs bediende inbedongen.

Aldus geïnventariseerd en gesloten en door mij rigter en wederzijdsche bediendens getekend.

Actum Goor den 3 july 1802. Wolter Jalink Rigter

B.J. Knappe als bediende van den pandeyscher pro se et qq

W. Hulsken proc.

Extract prothocollair des landgerigts Kedingen

Gerigte gehouden Goor den 12 july 1800.

Rigter Wolter Jalink Assessoren Hermannus Jalink en Hermannus van de Sagekuile

Erschijnt in den gerigte Hendrik Daalwijk in deezen geadsisteerd met proc. B.J. Knappe die hij comparant nu en in vervolg deezer zaak met magt van assumtie tot zijn bediende constitueert, voordragende teegens heeden te hebben doen citeeren Lammert Letink op Daalwijk volgens relaas des scholtus sub A, ten fine om zijn hand staande onder een schuldbekentnisse van 89 guldens ten profijte van comparant sedente judicio te be- ofte volgens landregten p 1 tot 4 art 5 te ontkennen; verzoekende hetzelve aan denzelven ten dien fine mag worden voorgelezen en vertoond en met het exhibitum geteekend. Bij verweigeringe ofte uitblijven in contumaciam voor bekend mooge worden na voorgegaane aaneisschinge op- en aangenomen, zulks cum expensis ad decretum stellende, cum expensis.

Hierop erschienen Lammert Daalwig zeggende het hierbij vertoonde handschrift onder protest van prajudicie voor het zijne te erkennen en aan te neemen, dog vermits den citant zeer wel bewust is dat hem zeer weinig of niets meerder van den comparant is toekomende, declareerd hij bij deezen vaardig te zijn met hem minnelijke liquidatie en afrekening te houden, zoals reeds aan hem in der minne heeft aangeboden, hetzij onderling ten overstaan van goede mannen of deezen gerigte waartoe maar dag en uur kan bepaalen, dog zoo onvermoedelijk niet mogte kunnen goedvinden hiertoe over te gaan, protesteerd comparant ten kragtigsten teegens alle kosten zoo hier verder door mogten veroorzaakt worden.

Gerigte gehouden Goor den 13 sept. 1800.

Rigter Wolter Jalink Assessoren Wolter Slaterus en Hermannus Jalink

Erschijnt in deezen landgerigte proc. B.J. Knappe als in actis bediende van Hendrik Daalwig en doet voor een summa van 89 guldens omni meliori modo panginge op alle de mobilia, vhee en gewas op den lande toebehorende Lammert Letink op Daalwijk.

Procederende wegens een afgegeeven schuldbekentnisse en welke door de bepandede op den 12 july juhus anno voor het zijne gerigtelijk is geagnosceerd.

Met verzoek van insinuatie en inthimatie aan de bepandede als na landrechte en Nederlandsch recht, zulks cum expensis ad decretum stellende.

Decreet. Conceditur met inthimatie om deeze pandinge in veertien dagen met geld of regt af te maaken.

Gerigte gehouden Goor den 27 sept. 1800.

Rigter Wolter Jalink Assessoren dr. Arent Dolleman en Hermannus van de Sagekuile
Compareerd in dit gerigte Lammert Leetink bouwman en eygenaar van de plaats Daalwijk in de buurschap Harke geleege, zeggende met veel bevreemding uit een ontfangen extract prothocollair vernomen te hebben dat zijnen zwager Hendrik Daalwijk heeft kunnen goedvinden met panding op comparants gereede goederen te procedeeeren om daaraan te verhaalen eene som van 89 gl zullende herkomen wegens een geregtelijke schuldbekentnisse die comparant voor het zijne gerigtelijk zoude hebben geagnosceert. Daar het dan den comparant zeer wel bewust is dat hij dit geschrift, zo hem destijds waarop den pandeisscher zig bij panding beroept in dit gerigte is vertoond, onder protest van alle prajudicie of zig tot eenige betaling van hetzelfde heeft willen verpligten voor het zijne heeft erkend. En daarbij ook teffens aan deezen zijnen zwager (die het alleen maar schijnt toe te leggen om hem in zodaenen staat te brengen als waarin hij zelfs zig bevind), heeft te kennen gegeven om met hem minnelijke liquidatie en afrekening te houden waartoe maar dag, tijd en plaats konde nomineeren en hem datelijk zoude betaalen, hetgeen onvermoedelijk mogte bevonden worden aan hem schuldig te zijn, welk aanbod alnog bij deezen in haere eed in vertrouwen dat alnu daarin zal genoegen neemen en zijn panding tot daar aan toe zal opheffen, dog bij verweigerung van dien is comparant nolens volens genoodzaakt tegen die panding bij deezen te doen omni melioro modo pandkering, cum expensis.

Gerigte gehouden Goor den 19 sept. 1801.

Rigter Wolter Jalink Assessoren Hermannus Jalink en Pieter van Wijhe
Compareerd in deezen gerigte Hendrik Daalwijk geadsisteerd met desselfs bediende proc. B.J. Knappe adnumerende mr. J. Jacobson tot desselfs advocaat zeggende tegen heden te hebben doen citeeren zijn zwager Lammert Letink, ten einde om de panding door hem op den 13 sept. 1800 gedaan en waartegen op den 27 daaraan volgende pandkeering ondernoomen is te zien justificeeren om daar teegen te handelen ingevolge landregt en reglement lit sub A.

Tot justificatie van welke panding dan overgaande doe de comparant voordraagen hoe dat comparant met gemelde zijn zwager jaaren lang in compagnie negotie gedaan hebbende in varkens, schaapen en andere waaren meer, zo lange de comparant op Daalwijk woonagtig is geweest; eindelijk die compagnieschap is komen te cessereren in het laatste van 1799 als wanneer de comparant en zijn zwager uit malkanderen zijn gegaan en de comparant daar is vertrokken bij occasie van welke vertrekken en halen der kiste de comparant met zijn zwager afgerekend heeft van alles wat de een tegen den anderen te pratendeeren had, uitgenoomen alleen de aankoop van de Daalwijker tiende waarover parthijen nog voor deezen gerichte pleit voeren, gelijk dit beweesen word met de kondschappen sub A en B in copia authentica hier overgelegd, waarvan de origineelen ten processe van den tienden liggen in deezen gerigte onder onzen eisch.

Bij welke afrekening Lammert Letink bevonden wierd aan zijn zwager comparant in deezen meerder schuldig te blijven een som van f 89 gls waarvan hij het handschrift sub C geschreeven en aan den comparant overhandigt heeft.

Dat comparant hiervan geen betaling hebbende kunnen krijgen, genoodzaakt is geworden denzelven zijnen zwager tot handbekentnisse te doen citeeren, gelijk dezelve dit handschrift voor het zijne erkend heeft in den gerigte uti sub D.

Waarna comparant wijders in gevolge landregt p 1 l 6 en 3, uit kragte van dit geagnosceerd handschrift panding aan het meubilaire van geciteerde gedaan heeft uti sub E. Dog waartegen bepandede de pandkeering ondernoomen heeft sub F, allesints op een frivool pratekst dat hem bijna zo veel van den pandeisscher competeeren zoude met welk hij geneegen was af te rekenen.

Welk pratekst ten gevolge gehad heeft dat de aanlegger daarover de insinuatie sub G aan gedaagde, deezen wederom de insinuatie sub H aan aanlegger gedaan heeft met eene nieuwe en zonder dag of datum berekende memorie van contra pratensien ter som van f 80-18-12 waarmede hij de geheele panding wil

afdoen.

Uit dit verhaal van zaken blijkt al aanstonds de verkeetheid van de pandweerders sustenue want:

1e zo al eens die memorie in compensatie koomen konde, dan egter was de geheele pratensie des aanleggers a f 89 gedaan meede niet voldaan.

2e alle die pratensien van bepandede komen niet in aanmerking nadat de afrekening tusschen hun beiden daarover geslooten is, gelijk beweezen word geschied te zijn sub A en B.

3e al waaren al eens die posten niet meede berekend, gelijk zeeker jaa, dan nog zijn dezelve uit haaren aard en gebrekkige aantekening illiguide die met een gerigtelijk handschrift uit kragte van welk met tot namtissement mag concludereen niet in compensatie komen maar zoude tot de reconventie behooren moeten, landregt p 1 t 11 a 2.

Alle welke en meer andere judicis officio te suppleren redenen ten duideljksten onze gedaene pandinge justificeeren moeten en klaarlijk aan den dag leggen, de onwettigheid van de reukeloose pandkeering tegen het regt ondernoomen.

Weshalven de pandeisscher en aanlegger te rade geworden is, na vergeefs zo lange voldoening van zijn zwager afgewagt te hebben, om denzelven tegen heden te doen citeeren ten einde om van justificatie van panding te zien dienen sub J. En hier meede doet de pandeisscher dan omni meliori modo concluderen dat bij deezen gerigte de bepandede zal worden gecondemneerd om aan den aanlegger promptelijk te betaalen de som van 89 gl in gevolge handschrift sub C, voorbehoudens aan eerstgemelde de faculteit om bij reconventie den laatstgemelden te reconvenieeren tegens alzodaene pratensien als dezelve vermeenen zal hem te competeeren, waartoe de pandeisscher zig ter goede regte aanbied.

En dat ook wijders zal verstaan worden daarvoor te zijn gedaan eene goede panding en daarteegen eene kwade pandkeering ondernoomen en dat dienvolgens de opbading en aaneigening zullen moogen voortgaan, alles met condemnatie van den bepandede en alle de kosten deezer processe.

Hierop erschienen Lammert Daalwig geadsisteerd met zijn bediende proc. Wilhelm Hulsken voordragende nimmer te hebben kunnen denken dat zijnen zwager Hendrik Daalwig zoude goedgevonden hebben om zijne gedaene allesints vexatoire pandinge te justificeeren uit hoofde van dit gepratendeerde handschrift. Dat hij pandeisscher zeer wel bewust is dat bij het afgeeven van dit handschrift geensints berekend is, hetgeen hem comparant van den pandeisscher uit hoofde van verschot als geleende penningen was competereende, maar alleen berekend het loon zo hem van den comparant was competereende en ook zeer wel bewust is op wat manier dit handschrift van comparant heeft bekomen, zoals den pandeisscher ook niet ontkend en genoegsaam avoueed bij zijn aan den comparant gedaene intimatie, althans hij comparant is vaardig en bereid om met eede tot een alwetend God uit te zweeren dat die posten, zo van verschotten als geleende penningen, niet met den pandeisscher bij het afgeeven van dit handschrift berekend heeft, zoals agter de memorie van contra insinuatie bij parthijes stukken ervintelijk is te ersien en dat hem deeze penningen alnog van den pandeisscher opregt en deugdelijk zijn competereende.

Dog in val den pandeisscher de hardiesse (*vrijmoedigheid*) mogte hebben met eede tot God almagtig te willen verklaaren dat deeze penningen op gedagte memorie gespecificeerd bij het afgeeven van dit handschrift zijn berekend of daarvan niets aan den pandverweerder schuldig te zijn, neemt hij comparant of pandweerder aan niet alleen de bij pandinge gevorderde som maar ook die daarop gelopene kosten, zo ver na regten verpligt, te zullen voldoen; zullende hierop datelijk desselfs declaratoir inwagten, bij verweigerung van voorschreven eed en onder offerte als gemelde, reserveerd den comparant zig zodanig op de justificatie van pandinge te kunnen voortprocederen als na regte en raade zal oordeelen te behooren, afgwagende cum expensis.

Hierop erscheinen Hendrik Daalwijk in deezen geadsisteerd als vooren zeggende zig over het wederregtelijke en nugatoire van den pandeisscher zig voor alsnog niet te kunnen of te willen en of uitlaaten, maar met verwondering of verbaazing te zien dat door den pandverweerder zo een nietige nulle nog een termin op onze gedaene justificatie word gerecolligeerd, derhalven niet anders kan voorsien of den pandweerder zoekt deeze zaak buiten termin te houden en dus als desert verklaaren, weshalven men zig voor als nog niet gedenkt over het gehandelde van parthije uit te laten terwijl door parthije geen behoorlijk uitstel of termin word geprafigeerd of verzogt als wanneer men op het voorenstaande gehandelde van parthije zal weeten te doen na raade; dus voorenstaande handeling niet als onwettig kan

beschouwd of niets gedaan en dierhalven na voorgaande aaneissinge verzoekende contumacie, ten fine en effecte als na landregte zulks cum expensis ad decretum stellende.

Hierop erscheenen Lammert Letink geadsisteerd als vooren en verzoekt van de ingediende justificatie van pandinge copie en van de stukken visie en zo nodig copie, alsmede van parthijes nader gerecesseerde insgelijks copie met een termin van vier weeken aut interim; protesterende wel ten kragtigsten tegens alle kosten zo door het verweigeren en prasantatie aan deeze zijde daarop mogten komen te lopen.

Ex adverso Hendrik Daalwig in deesen geadsisteerd als vooren zeggende dat bij parthije in concesso is dat hij bij zijn voorenstaande reces een termin in had moeten recolligeeren en verzoeken, echter daarvan in gebreeke is gebleeven en dus oorzaake van deeze kosten is. Zo zal men den termin wel willen accordeeren echter onder dat mits en conditie dat hij de kosten door zijn verzuim aanneeme en betaale, waarop men dadelijk desselfs declaratoir zal afwagten, sin secus daartoe omni meliori modo concluderende en bij defect, geen termin of copie te accordeeren maar tot contumacie na voorgaande aaneissinge blijven persisteren als volgens landregt, afwagtende desselfs declaratoir zulks ad decretum stellende.

Wederom erscheenen Lammert Letink onder adsistentie als gemeld zeggende nimmer van zijn parthije ofwel desselfs bediende procureur, een man die reeds grijs in de practycq is geworden, dergelijke recessen te hebben kunnen verwagten en tot kosten te concludereen die ooit of immer ten onzen laste kunnen koomen, zoals elk onpartijdige die maar de minste rechtkunde bezit, met ons zal moeten bevroeden. Want:

1. Het blijkt uit hunnen gedaenen eisch bij justificatie gemeld dat haare gewaande pratensie de somma van 50 goldguldens te boven gaat, van welken eisch een verwerende parthij bevoegd en in gevolge landregt p 1 tit 10 en volgens Nederlandsch regt, een copie en termin ten minsten van veertien daagen of ook desnoods 6 weeken. Ja zelfs langer bij willekeur van parthije of wettige redenen van den gerigte kan colligeren, dog dit is hier de questie niet; daarbij is geensints verboden dat een verweerende parthije daarop dadelijk mag handelen maar voort op den ingedienden eisch een termin moet colligeeren zoals onze tegenparthij zoekt te beweeeren.

Wij hebben op hunne ingediende justificatie van panding een propositie aan parthij geproponeerd die zij dadelijk had kunnen avoueeren of daarop een termin van 14 dagen of 4 weeken kunnen colligeeren.

2. Is het geensints bij de aangehaalde wet verboden dat een verwerende parthij niet dadelijk op den ingedienden eisch, hetzij ten principalen of andere propositien zoude kunnen moogen of moeten doen, zoals hier het geval is. Derhalven vermeind de pandverweerder onbevoegd te zijn eenige kosten te moeten erstaden, te meer daar alhier het verschil niet is over de kort- of langheid van de gecollegeerde termin, derhalven omni meliori modo contra concluderende cum expensis.

Hierop erscheenen den procureur die reeds grijs in de practycq geworden is, hij echter vermeind schoon het spreekwoord is, quandoque bonus dormitat wel abuizen kan hebben, hij echter van zulke jongelingen die eerst de situtie juris behoorden te kennen hem juist niet aangenaam is van zulke persoonen in judicio te worden geattaqueerd, agtende het daar en boven onnodig zig verder over het gerecesseerd van parthije, als hier niet ter zaake doende, uit te laten maar zig refererende tot zijn voorgaande handeling en conclusie daarbij genoomen, hier over zullende afwagten decreet van deezen gerigte cum expensis.

Wederom erscheenen Lammert Daalwig onder adsistentie als vooren zeggende insgelijks hier over decreet van dit gerigte met veel gerustheid te zullen inwagten, protesteerende wel ten kragtigsten over deeze nodelooze kosten zo hierop koomen te loopen.

Decreet. Hierover zal heeden 14 dagen met advis van een rechtsgepromoveerde nader worden gedecreteerd.

Gerigte gehouden Goor den 31 oct. 1801.

Rigter Wolter Jalink Assessoren Derk Jalink en Hendrik Roelvink

Den termin in zake van Hendrik Daalwig pandeisscher contra L. Letink pandverweerder word voor 4 weeken aut interim geprolongeerd.

Gerigte gehouden Goor den 28 november 1801.

Rigter Wolter Jalink Assessoren Hermannus Jalink en J.F. Knappe

Compareerd in dit gerigte proc. Wilhelm Hulsken bekende bediende van Lammert Leetink op Daalwijk,

kortelijks op de ingediende justificatie aan zijden van zijnen zwager Hendrik Daalwijk onder de gewoone imploratien zoo een verweerende parthij vooral in een zaak als deeze te stade kunnen koomen en onder protest tegens den last van overtollig bewijs voordragende.

Dat den pandeisscher zijne actie bouwd op een zoogenaamd handschrift zoo den pandverweerder aan hem in den jaare 1799 zoude afgegeeven hebben, dat den pandverweerder ook geenzints wil ontkennen dat hij dit handschrift geschreeven heeft en daarom ook hetzelfde op die daartoe gedaane citatie voor het zijne, dog echter alles onder protest van zig daardoor niet te willen hebben geprajudiceerd heeft aangenomen, dog den pandverweerder ontkend wel ten sterksten dat hij met den pandeisscher ten tijde van het afgeeven van dit gewaande handschrift over hunnen wederzijdsche pratensien hebben afgereekent, Het is waar dat comparants principaal dit geschrift aan den pandeisscher bij het haalen zijner kiste, zoo bij de justificatie van pandinge word gezegd, heeft afgegeeven, dog den pandeisscher weet immers zoo wel als hij pandverweerder op wat manier dit dikgemelde geschrift van hem bekoomen heeft en wel op deeze dat den pandeisscher van den pandverweerder op eenen avond in gezelschap van zijnen broeder Gerrit Jan Daalwijk ten zijnen huize zijn gekoomen om de kiste af te haalen. Pandeisscher en zijn vrouw alleen te huis zijnde dwingende dat aan hem zijn verdiende loon dadelijk zoude betaalen en zulks de pandverweerder verweigert als toen genoodzaakt hebben hem dit handschrift onder het ijselijkste vloeken en zweeren hebben afgedwongen zonder dat hij heeft durven reppen of roeren van zijn contra pratensie zoo hem tegen de pratensie of liever de gedaane betaaling zoo daarop gedaan had op te reekenen zoo als pandverweerder aanbied des gevordert met eede te sterken.

Den pandverweerder die gedurende den tijd dat den pandeisscher bij hem als knecht gedient heeft, heeft telkens op zijn verdiende loon uit welken hoofde deeze zijne pratensie spruit, betaald en voor hem verschooten, het geene op de reekening bij parthijes stukken ervintelijk is te erzien en welke men bij overlegd sub A, presenteerende daarvan de dugtigheid met eede tot God almagtig uit te zweeren.

Den pandeisscher zoekt wel te beweerden dat bij het afgeeven van dit handschrift over hunnen wederzijdsche pratensien zouden afgereekent hebben en dat onze reekening geen dag of datum zoude behelzen maar geconsidereerd dat den pandverweerder een eenvoudig huisman zijnde dit alles ter goeder trouw heeft opgeteekend en zoo ervaren in leezen en schrijven niet zijnde, ja zulks ook niet heeft geweeten dat dit vereischt zoude worden of zijnen zwager daarop zoude vallen en als men dan aan de andere zijde dit handschrift eens inziet zal elk onpartijdige met ons moeten bezeffen dat hetzelfde van alle vereischtens is ontbloot. Hetzelve behelst geen causa debiti, geen datum of jaar zoo als allezints bij het afgeeven van handschriften na de wet word vereischt en vertrouwen dus dat den aanstaanden heer referent zal verstaan onze contra pratensie daar teegens in compensatie te kunnen en moogen brengen, temeer daar men al reeds aan den pandeisscher bij het indienen zijner justificatie van pandinge geoffereerd heeft, dat wanneer met eede durfde ontkennen van deezerszijdsch pratensie op de reekening bij zijne stukken ervintelijk, niets verschuldigt te zijn, men aannam niet alleen de pratensie maar ook de kosten, zoo verre na regten verplicht aan hem te zullen betaalen, zoo als zulks ten prothocolle waartoe men zig refereerd geblijkt; ja trouwens dat den pandeisscher wel overtuigd is dat den pandverweerder een contra pratensie ten zijnen laste heeft blijkt niet onduidelijk uit zijne aan hem gedaane insinuatie agter de justificatie van pandinge sub G.

Wat het genarreerde bij de justificatie van pandinge betreft dat den pandverweerder met deeze zijne reekening niet de volle pratensie bij pandinge gevordert zoude voldaan hebben maar presentatie hadde behooren te doen. Zulks is zeer abusief want pandverweerder konde niet weeten wat posten op zijn reekening gesteld door den pandeisscher be- of wat voor van dezelve zouden ontkend worden en dus buiten staat om presentatie maar alleen minnelijke assopatie zoo als ook door hem pandverweerder dadelijk bij de comparitie op de gedaane citatie als ook bij het doen der pandkeering is geschied.

Dat parthije daarop wel bij insinuatie van ons heeft gerequireerd om opgave van deezerszijds pratensie te doen en onze reekening aan haar ter hand te stellen en wijders dag en plaats tot minnelijke assopatie te bepalen zoo als ook door ons bij contra insinuatie daaraan voldaan zijnde, dog den pandeisscher op de bepaalde tijd niet eens gecompareerd zoo dat wij vast vertrouwen dat den aanstaanden referent met ons zal begrijpen dat het den pandeisscher alleen maar te doen is om zijnen zwager door proceduures af te matten en hem zoo hij konde ruineeren. Houdende hier meede onder protest van niets nadeeligs, zoo bij parthijes

justificatie van pandinge geavoueed en alhier niet mogte gedebatteerd zijn, te willen hebben gestendig van antwoord gediend omni meliori modo contra concludere.

Dat zal worden verstaan door den pandeisscher voor als nog een kwaade pandinge gedaan te zijn en daartegen door den pandverweerder een goede pandkeering ondernoomen te zijn, met condemnatie van den pandeisscher in de kosten.

Hierop erscheenen proc. B.J. Knappe en verzoekt van voorenstaande antwoord copie met een termijn van 4 weken aut interim, onder protest van kosten.

Gerigte gehouden Goor den 2 jann. 1802.

Rigter Wolter Jalink Assessoren Harmannus Jalink en Derk Jalink

Den termijn in zaake H. Daalwijk pandeischer contra L. Letink pandverweerder word voor 6 weken geprolongeed.

Gerigte gehouden Goor den 13 febr. 1802.

Rigter Wolter Jalink Assessoren Harmannus Jalink en Derk Jalink

Compareerd in deezen gerigte proc. B.J. Knappe bekende bediende van Hendrik Daalwijk in deezen pandeisscher zeggende bij examinatie van het ingediende recessaire antwoord in dato den 18 nov. 1801 tegen deezerzijdsche gedaane justificatie van panding cum documentis van A tot H inclus niet te hebben gevonden dat eenig replyk aan deeze zijde noodzakelijk maakt en declareerd dus bij deezen hiermeede deeze zaak voldongen te houden en van verder schrijven te renuncieeren en zal dus verzoeken en verwagten dat eenen termijn van sluiten gesteld en de prothocollaria vervaardigt worden, staande wagten en waaren op de comparitie en declaratoir van de pandverweerder cum expensis.

Hierop erscheenen proc. Wilhelm Hulsken bekende bediende van Lammert Daalwijk zeggende bij examinatie van voorenstaande reces bevonden te hebben dat parthij daarbij van verder schrijven komt te renuncieeren en een termijn van sluiten verzoekt, zoo mag comparant meede lijden dat in deezen door dit gerigte een termijn van sluiten gesteld worden en daartegens de prothocollaria vervaardigt onder serieus protest van kosten.

Decreet. Den termijn van sluiten word gesteld op heeden en vier weken waartegens de prothocollaria zullen vervaardigt worden.

Gerigte gehouden Goor den 13 maart 1802.

Rigter Wolter Jalink Assessoren Harmannus Jalink en Derk Jalink

Den termijn van sluiten in zake Hendrik Daalwig contra Lammert Daalwig word op verzoek van wederzijdsche partijen voor 4 weken aut interim geprolongeed.

Gerigte gehouden Goor den 10 april 1802.

Rigter Wolter Jalink Assessoren Harmannus Jalink en Derk Jalink

Den termijn van sluiten in zake Hendrik Daalwijk contra Lammert Daalwijk word ex officio voor 6 weken geprolongeed.

Gerigte gehouden Goor den 29 may 1802.

Rigter Wolter Jalink Assessoren Christiaan Frederik Beins en Harmannus Jalink

Den termijn van sluiten in zake Hendrik Daalwijk contra L. Daalwijk word voor 4 weken geprolongeed. pro vero extractu. Wolter Jalink rigter

Vraagarticulen om daarop ter instantie van Hendrik Daalwijk nae voorgaande wettige citatien Erinnerung van de zwaare straffe des meineds onder eede te hooren:

1. Jan Daalwijk
2. Gerrit Jan Daalwijk
3. Jan Hendrik Leenen
4. (Wille-)Mijne Slagmans

5. Hendrikus Reeff

Ouderdom en verwantschap te vraagen.

Verklaard eerste getuige Jan Daalwijck ongeveer 46 jaar oud en een broer van producent te zijn.

Tweede getuige Gerrit Jan Daalwijck verklaard om de 7 of 48 jaar oud en tot den producent een broer te zijn.

Derde getuige Jan Hendrik Leenen verklaard ruim 35 jaar oud en tot den producent onverwant te zijn.

Vierde getuige Miene Slagmans verklaard over de 20 jaar oud en tot producent nog eenigsints verwant te zijn, dog niet zeker te weeten hoe nae.

Vijfde getuige Hendrikus Reeff verklaard 5 a 26 jaar oud en tot producent onverwant te zijn.

Twe eerste getuigen alleen te vragen: weeten getuigen niet zeer wel dat den producent met zijn zwager Lammert Letink een geruimen tijd herwaards zaamen in gemeenschap koopmanschap hebben gedreven ?

Verklaard eerste getuige wel te weeten dat den producent met Lammert Letink wel ongeveer 4 a 5 jaar saamen in gemeenschap koopmanschap hebben gedaan.

Tweede getuige verklaard het gevraagde wel te weeten.

Weeten se dan ook niet zeer wel en zijn present geweest dat de afspraak was dat hetgeene den eenen koste den anderen voor de halvesheid meede zou aangaan ?

Verklaard eerste getuige present te zijn geweest dat producent en Lammert Letink afgesproken hebben dat hetgeen den eenen koste den anderen voor de halvesheid meede zou aangaan.

Tweede getuige verklaard bij het gevraagde present te zijn geweest en ook wel te weeten.

Sijn se ook niet present geweest dat wanneer se hoorden den tiende van het erve Daalwijck stond te koop of zouw verkogt worden, den producent met zijn zwager Lammert Letink op Daalwijck onderling heeft afspraak gemaakt om die zaamen te koopen ?

Verklaard eerste getuige bij het gevraagde niet present te zijn geweest maar dat Lammert Letink tegen getuige gesegt heeft dat zij den tiende te zamen gekogt hadden.

Tweede getuige verklaard bij het gevraagde mede present te zijn geweest en gehoord te hebben dat Lammert Letink en producent afgesproken hebben om den tienden samen te kopen.

Zijn getuigen of een van beiden niet op versoek van den producent met gemelde Lammert Letink op Daalwijck ten dien einde nae Deventer gegaan om dien tiende te kopen ?

Verklaard eerste getuige dat niet hij maar G.J. Daalwijck met Lammert Letink nae Deventer is geweest om dien tienden te kopen.

Tweede getuige verklaard op versoek van producent met Lammert Letink nae Deventer zijn geweest om dien tienden te kopen.

Derde en vierde getuige alleen te vraagen: hebben getuigen niet de eene voor knegt en de andere voor meid bij Lammert Letink op Daalwijck gewoond en is derde getuige niet twee jaren land derde compagion van den producent en Lammert Letink geweest in de negotie ?

Verklaard derde getuige bij Lammert Letink op Daalwijck voor knegt gewoond te hebben en twee jaaren lang derde compagion van producent en gemelde Lammert Letink in de negotie te zijn geweest.

Vierde getuige verklaard bij Lammert Letink op Daalwijck voor meid gewoond te hebben en niet te weeten dat Jan Hendrik Leenen die bij gemelde L. Letink 2 jaar voor knegt gewoond heeft met producent en Lammert Letink koopmanschap en compagnieschap deden, als van hooren zeggen.

Dan weeten getuigen ook zeer wel dat den producent met zijn zwager Lammert Letink de negotie te zamen hebben voortgeset in compagnieschap onder hen beiden nae dat producent vertrokken was, zoo dat den eenen kogte den anderen voor de halvesheid meede aangongen van alles zonder onderscheid van wat negotie ook ?

Verklaard derde getuige niet te weeten dat nadat hij vandaar vertrokken was de compagnieschap tussen producent en Lammert Daalwijck verandert is en ook niet te weeten of dezelve zoo is blijven voortdueren.

Vierde getuige verklaard van producent en Lammert Letink wel gehoord te hebben als zij te huis kwaamen en beesten of varkens gekogt hadden dat zij zeiden dat hun die te zamen aangongen, dog verder van het gevraagde niet te weeten.

Moeten getuigen ook niet verklaaren dat toen Lammert Letink, wanneer hij den tienden uit het erve Daalwijck gekogt hadde te huis kwam of ten minsten daar nae zeide of te kennen gaf, dat den producent

daar participant van was en hem voor de halvesheid toekwam ?

Verklaard derde getuige van het gevraagde niet te weten omdat hij daar toen niet meer gewoond heeft.

Vierde getuige verklaard van het gevraagde niet te weten.

Weeten getuige ook niet zeer wel dat den producenten en zijn zwaager Lammert Letink te zamen een afrekening gemaakt hebben van de negotie die zij te zamen vijf jaren lange hadden in compagnie gedaan, maar dat het dispuut over den aankoop van den tienden daar buiten is gebleeven ?

Verklaard derde getuige van het gevraagde niet te weten.

Vierde getuige verklaard wel te weten dat de gevraagde personen afgerekend hebben, dog van het verder gevraagde niet te weten.

Vijfde getuige alleen te vragen: is getuige niet zeer wel bekend dat den producent met zijn zwager Lammert Letink op Daalwijk veeltijds in compagnie negotie en handel dreven ?

Verklaard vijfde getuige van Lammert Letink wel gehoord te hebben dat hij met Hendrik Daalwijk negotie in compagnieschap deed.

Is het meede niet de zuivere waarheid dat toen in begin van mey getuige met producent zijn kiste haalde en met zijn zwager Lammert Letink afrekende, gesproken is van den koop van den tiende van den erve Daalwijk en zeide toen gemelde Lammert Letink niet in presentie van getuige dat hij dien tiende gekogt had in compagnie en dat se voor de halvesheid voor den producent waar en hem toebehoorde ?

Verklaard vijfde getuige dat toen hij de kist met producent haalde en denzelven met zijn zwager L. Letink afrekende producent aan gemelde Lammert Daalwijk vrieg of zij niet te zamen in compagnieschap gedaan hadden tot den tienden toe en dat Lammert Letink op Daalwijk daarop antwoorde Ja, wetende iets van de verdere woorden die aldaar voorvielen niet.

Ik Wolter Jalink Rigter van Kedingen certificeere mits deesen dat op de daartoe gedaane citatien voor mij en assessoren Wolter Slaterus en Harmanus van de Sagekuile persoonlijk in judicia erscheenen zijn de in het hoofd deses gemelde getuigen en dat dezelve na erinnering der zwaare meineds straffe op voorenstaande vraagarticulen onder eede hebben gedeponeed zoals onder ieder derzelve staat geregistreerd.

Des ten oirconde hebbe deese gegeven onder mijn hand en zegel.

Actum Goor den 29 mey 1800.

Was getekent Wolter Jalink rigter

Vraagarticulen om daarop ter instantie van Hendrik Daalwijk na voorgaand arrest en daarop gevolgde citatie om kondschap te geven na voorgaande herinnering van de zwaare straffe des meineds onder eede te horen:

1. Gerrit Jan Daalwijk
2. Jan Daalwijk
3. Hendrikus Reef

Getuigen ouderdom en verwantschap te vraagen.

Eerste getuige zegt oud ongeveer 48 jaaren en zijnde een broer van Hendrik Daalwijk.

Twede getuige zegt omtrent oud 50 jaar zijnde een broer van de producent.

Derde getuige zegt oud 25 a 26 jaaren en onverwant te zijn.

Getuigen ter instantie van den producent op den 29 may 1800 voor het gerigte van Keedingen kondschap gegeven hebbende over den koop van de tiende uit Daalwijk, zullende nu nader opheldering van hunne gezegdens moeten geeven en tevens verklaaren of Lammert Letink niet getrouwt is aan den suster van den producent. Zoo dan Jan Daalwijk en Gerrit Jan Daalwijk, getuigen in dezen, de zwagers zijn van Lammert Letink en also aan desselfs vrouw net zo na in den bloede bestaan als aan den producent Hendrik Daalwijk ?

Eerste getuige zegt dat zulks de waarheid is.

Twede getuige zegt ja dat zulks de waarheid is.

Derde getuige zegt ja.

Woonen Lammert Letink en zijn vrouw niet op het erve Daalwijk dat wel eer zijn vrouwen ouders gekogt hebben zodat hetzelve erf heenkamt van producent's ouders daar producent nog regt aan heeft ?

Eerste getuige zegt ja.

Tweede getuige zegt ja.

Derde getuige zegt ja.

Moeten getuigen niet bekennen dat de producent Hendrik Daalwijk nog portie heeft in dat erf Daalwijk dat van zijn ouders herkomstig is en van hetzelfde voor zijn kindsdeel meede eigenaar is ?

Eerste getuige zegt ja ook.

Twee getuige zegt ja.

Derde getuige zegt ja, niet anders te weten als dat hij voor een kindsdeel daar eigenaar van is.

Eerste en tweede getuige te vragen:

Koomen getuigen niet dagelijks aan het huis van haar zwager Lammert Letink op Daalwijk zodat zij doorgaans als er iets van belang daar gebeurt en hebben ook weetenschap gehad dat producent en Lammert Letink afspraak gemaakt hebben om de tiende uit Daalwijk te kopen, dat zij beide dezelve ook werkelijk te zamen in compagnie gekocht hebben ?

Eerste getuige zegt ja dat het gevraagde de waarheid is.

Tweede getuige zegt dat zulks de waarheid is.

Weten getuigen niet zeer wel en hebben getuigen niet meermalen uit de mond van Lammert Letink en ook van den producent gehoord dat die tiende door Lammert Letink voor hem en voor de producent te zamen in compagnieschap is aangekocht van de stad Deventer volgens afspraak tussen hun beyden te voren gemaakt ?

Eerste getuige zegt ja, het gevraagde de waarheid is.

Tweede getuige zegt ja.

Weten getuigen ook niet zeer wel dat nadat de koop geschied is Lammert Letink zowel als Hendrik Daalwijk staat gemaakt hebben om ieder de halve koopenningen daarvoor uit te schieten en ieder zijn portie te betalen waartoe zij beide, de een zoo wel als de andere, gezogt hebben de halve koopenningen op te neemen ?

Eerste getuige zegt ja dat zij bijde bij hem daarom geweest zijn.

Tweede getuige zegt ja dat wel te weten dat se beide om het geld gevraagd hebben aan Gerrit Jan Daalwijk.

Eerste getuige alleen te vragen: getuige gezegd hebbende bij zijne voorige verklaringe op verzoek van producent met Lammert Letink nae Deventer te zijn geweest om die tiende te koopen, zal nu moeten nader opgeven of zulks niet geschied is om volgens afspraak dezelve te koopen voor Lammert Letink en voor de producent beide te samen in compagnie, zodanig dat getuige die commissie voor den producent waargenomen heeft met goedkeuring van Lammert Letink ?

Eerste getuige zegt ja dat zulks de waarheid is.

Heeft getuige toen niet voor en namens den producent met Lammert Letink te Deventer bij verscheiden heeren moeten gaan en werkelijk voor de tiende geld geboden, maar toen geen accoord met dezelve krijgende, hebben dezelve toen niet gezegt dat gij lieden maar bij van Heek te Markelo of te Goor in den Engel op zekere bepaalde dag bij hun komen zoude om nader koop te maken, hetwelk getuige en Lammert Letink aangenomen hebben te zullen doen ?

Eerste getuige zegt ja dat zulks de waarheid is.

Is getuige van Deventer te huis komende niet met Lammert Letink op Daalwijk gegaan en hetzelfde aan den producent verhaald hebbende, was Lammert Letink en de producent daarmede niet wel in haar schik zodat zij dadelijk vast beslooten en afspraaken om te zamen voor hun beiden in compagnie die tiende te koopen op de bepaalde tijd en plaats zoals getuige naderhand ook van hun beiden gehoord heeft dat also geschied is ?

Eerste getuige zegt dat het gevraagde de waarheid is.

Is uw zwager Lammert Letink niet kort na de koop dier tiende bij uw gekoomen om de halve koopenningen van uw op rente te willen hebben ?

Eerste getuige zegt ja.

Hebt gij hem niet moeten afzeggen omdat gij aan de producent op zijn verzoek reeds beloofd had de halve koopenningen te schieten ?

Eerste getuige zegt ja dat hij het hem niet vast kon toezeggen.

Eerste en derde getuige te vraagen: is de kiste van den producent door hem niet gehaald van het huis van Lammert Letink op het Daalwijk des zondag nae Riesener markt in april ten tijde dat bijde getuigen aldaar present waaren en producent met zijn zwager Lammert Letink afrekening hielden ?

Eerste getuige zegt ja dat er afrekening over eenige zaken geschied is.

Derde getuige zegt ja aldaar present geweest te zijn.

Is de aankoop van de tiende toen niet geheel en al buiten de afrekening gebleeven ?

Eerste getuige zegt ja dat wel te weten dat toen de tiende buiten de afrekening gebleeven is.

Derde getuige zegt ja zulks de waarheid is dat de tiende daar ter tijd niet afgerekend is.

Zeyde de producent toen niet tegen zijn zwager Lammert Letink dat hij niet anders dan voor eerlijk van hem vertrekken wilde ?

Eerste getuige zegt ja dat wel gehoord te hebben dat producent dat gezegt heeft.

Derde getuige zegt ja dat heeft hij gezegt.

Eerste getuige alleen te vraagen: vrieg de producent toen ook aan Lammert Letink of zij beiden niet te zamen negotie gedaan hadden en beesten, verkens, paarden en schaapen en of zij die tiende ook niet te zamen in compagnieschap hadden waarop Lammert Letink geandwoord heeft ja en daarbij met zijn hoofd genekt heeft ?

Eerste getuige zegt ja dat zulks de waarheid is.

Derde getuige alleen te vragen: getuige bij zijn gegeven antwoord van de voorgaande depositien gezegd hebbende dat toen hij de kiste met producent haalde de producent aan gemelde Lammert Daalwijk gevraagd had of zij te zamen in compagnieschap gedaan hadden tot den tiende toe, waarop Lammert Letink had geandwoord ja, zo zal getuige nu nader moeten zeggen of deze onderhaalde woorden juist de eigen woorden geweest zijn die de producent gesproken heeft, dan of dezelve alleen maar zijn opgegeven als de korte sin van hetgeene met andere en meerdere woorden gezegt is geworden zodat de woorden tot den tiende toe, te kennen geeft dat zij dien ook te zamen in compagnie hadden ?

Derde getuige zegt dat de vragen en het antwoord van Lammert Letink en de producent zodaanig geweest zijn dat de woorden die zij gebruikt hebben te kennen gaven dat de tiende mede onder de compagnieschap gehouden wierde door hun beide.

In alle gevallen of de producent niet aan Lammert Letink op Daalwijk destijds heeft te kennen gegeven dat zij die tiende ook te zamen hadden in compagnie en dat Lammert Letink in presentie van getuige dat heeft toegestemd en met ja beandwoord ?

Derde getuige zegt ja zulks de waarheid is.

Certificeere mits dezen dat voor mij en keurnoten welke waren Berent Willem Hakkers en Hendricus Schuittert op de arrest en citatie persoonlijk in dezen gerigte erscheenen zijn den in het hoofd deses gemelde getuigen en dat dezelve na erinnering van de zwaare straffe des meineds ter instantie van de producent op voorenstaande vraagarticulen onder eede hebben gedeponeerd invoegen als daar onder staat geregistreert.

Des ten waarheids oirconde hebben deze gegeven onder mijn hand en zegel.

Actum Holten den 12 juny 1800.

In fidem was getekend J. Kok verwalter scholtus
pro vera copia Wolter Jalink rigter

los briefje:

Lammaert Daalker bekent schuldig te wesen an Hendrik Daalker negen en tagting gulden

Extract prothocollair de landgerigts Kedingen

Gerigte gehouden Goor den 12 july 1800.

Rigter Wolter Jalink Assessoren Hermannus Jalink en Hermannus van de Sagekuile

Erschijnt in den gerichte Hendrik Daalwijk in deezen geassisteerd met proc. B.J. Knappe die hij comparant nu en in vervolg deezer zaak met magt van assumptie tot zijn bediende constitueert, voordragende tegens heeden te hebben doen citeeren Lammert Letink op Daalwijk volgens relaas des scholtus sub A ten fine

om zijn hand staande onder een schuldbekentnisse van 89 guldens ten profijte van comparant sedente judicio te be- ofte vervolgens landregte p 1 tit IV art v te ontkennen, verzoekende hetzelve aan denzelven ten dien fine mag worden voorgelezen en vertoont en met het exhibitum geteekent, bij verweigeringe ofte uytblijven in contumaciam voor bekent mag worden na voorgegaane aaneischinge op en aangenomen, zulks cum expensis ad decretum stellende.

Hierop erscheenen Lammert Daalwig zeggende het hierbij vertoonde handschrift onder protest van prajudicie voor het zijne te erkennen aan aan te nemen, dog vermits den citant zeer wel bewust is dat hem zeer weinig of niets meerder van den comparant is toekomende, declareerd hij bij deezen vaardig te zijn met hem minnelijke liquidatie en afrekening te houden zoo als reeds aan hem in der minne heeft aangeboden, hetzij onderling ten overstaan van goede mannen of deezen gerigte waartoe maar dag en uur kan bepaalen, dog zoo onvermoedelijk niet mogte kunnen goedvinden hiertoe over te gaan, protesteerd comparant ten kragtigsten tegens alle kosten zoo hier verder door mogten veroorzaakt worden.

Pro vero extracta. Wolter Jalink rigter

Extract prothocollair des landgerigts Kedingen

Gerigte gehouden Goor den 13 sept. 1800.

Rigter Wolter Jalink Assessoren Wolter Slaterus en Hermannus Jalink

Erschijnt in deezen landgerigte proc. B.J. Knappe als in actis bediende van Hendrik Daalwig en doet voor een summa van 89 guldens omni meliori modo pandinge op alle de mobilia, vhee en gewas op den lande toebehorende Lammert Leetink op Daalwijk.

Procedeerende wegens eene afgegeevene schuldbekentnisse en welke door de bepandede op de 12 july hujus anni voor het zijne gerigtelijk is geagnosceert.

Met verzoek van insinuatie en inthimatie aan de bepandede als na landregte en Nederlandsch regt, zulx cum expensis ad decretum stellende.

Decreet Conceditur met inthimatie om deeze pandinge in veertien daagen met geld of regt af te maken.

Pro vero extractu. Wolter Jalink rigter

Extract prothocollair des landgerigts Kedingen

Gerigte gehouden Goor den 27 sept. 1800.

Rigter Wolter Jalink Assessoren proc. Dolleman en Harmannus van de Sagekuile

Compareerd in dit gerigte Lammert Leetink, bouwman en eygenaar van de plaats Daalwijk in de buurschap Harke geleegeen, zeggende met veel bevreemding uit een ontfangen extract prothocollair vernoomen te hebben dat zijnen zwager Hendrik Daalwig heeft kunnen goedvinden met panding heden 14 dagen op comparants gereede goederen te procedeeren om daar aan te verhaalen een som van f 89 gld zullende heerkomen wegens een gerigtelijke schuldbekentnisse die comparant voor het zijne gerigtelijk zoude hebben geagnosceert.

Daar het dan den comparant zeer wel bewust is dat hij dit geschrift, zo hem destijds waarop den pandeischer zig bij panding beroept in dit gerigte is vertoond, onder protest van alle prajudicie of zig tot eenige betaling van hetzelve heeft willen verpligten voor het zijne heeft erkend en daarbij ook teffens aan deezen zijn zwaager (die het alleen maar schijnt toe te leggen om hem in zodaene staat te brengen als waarin hij zelfs zig bevind), heeft te kennen gegeven om met hem minnelijke liquidatie en afrekening te houden waartoe maar dag, tijd en plaats konde nomineeren en hem datelijk zoude betaalen hetgeen onvermoedelijk mogte bevonden te worden aan hem schuldig te zijn, welk aanbod alnog bij deezen inhareerd en vertrouwen dat al nu daarin zal genoegen neemen en zijn panding tot daar aantoe opheffen, dog bij verweigering van dien is comparant nolens volens genoodzaakt tegen die panding bij deezen te doen, omni meliori modo pandkering cum expensis.

Pro vero extractu. Wolter Jalink rigter

Fiat quod petitur. Goor den 10 april 1801.

Wolter Jalink rigter

Memorie voor den onderrichter des gericht's Kedingen

Om met richterlijk consent uit naam van Hendrik Daalwijk zich te vervoegen bij Lammert Leetink op Daalwijk en denzelven te kennen te geeven dat insinuant uit het protocollair reces van den 27 sept. 1800 gezien hebbende dat geinsinueerde daarbij wel hebbe gedaane pandkering tegen onze daar te vooren gedaane panding van den 13 sept. laastleden, echter met die bijgevoegde uitnodiging om met hem minlijke liquidatie en afrekening te willen houden over zodaanig handschrift als geinsinueerde bekend heeft aan insinuant afgegeven te hebben, met verder aanbod als bij het reces van pandkering breder is vermeld. Dan hoe zeer de insinuant zich niet alleen onbevoegd kan achten om zo geinsinueerde daartegens eenige pratensien zoude sustineren willen te hebben tegen dit handschrift, niet in compensatie te admitteeren te minder daar geinsinueerde tot hiertoe die zijne contra pretensien niet eens heeft opgegeven, zo is insinuant echter, edoch zonder zich in het minste tot het een of ander boven rechten daardoor te willen hebben geprajudiceert salvis omnibus ac singulis, te raade geworden om prave et aute cillierioem processum den geinsinueerden mids deezen te sommeren om binnen acht dagen na de insinuatie deezes aan insinuant ter hand te stellen eene memorie of opgaave van zodaane zijne pretensien en sustenues als hij gedenkt bij zijne voorgeslagene minlijke liquidatie en afrekening te willen inbrengen en indien dezelve van dien aard zijn dat daarover liquidatie en afrekening tegen dit ons gerichtelijk bekend handschrift volgens rechten plaats vinden mag en moet; zo bied de insinuant zich mede aan om liquidatie en afrekening te houden en accepteert in dien gevalle de propositie van geinsinueerden, zullende de insinuant dus verwachten dat geinsinueerde aan hem de bovengevraagde memorie of opgaave zijner contra pratensien of contra sustenues tegen dit handschrift ter hand stelle binnen acht dagen, met opgaaf van plaats, tijd en uree alwaar casio quo die minlijke conferentie tusschen parthijen gehouden zal worden. Alles nochtans zonder dezerzijdsche prajudicie en zonder iets daar omtrend te willen hebben geavouueert de quo fit protestatio.

Verzoekende hiervan exploit inthimatie met overgaaf van een dubbelt en relaas cum expensis.

J. Jacobson dr.

Fiat quod petitur. Goor den 21 april 1801.

Wolter Jalink rigter

Memorie voor een gerigtsdienaar van Kedingen

Om na rigterlijk consent ter instantie van Lammert Daalwijk zig te begeeven bij zijn zwager Hendrik Daalwijk en aan denzelven op zijn gedaane requisitie bij deezen ter hand te stellen een memorie of reekening van hetgeen insinuant van geinsinueerde te pratendeeren heeft en hetgeen vermeent op zijne pratensie te kunnen korten; biedende aan denzelven alnog bij deezen aan minnelijke conferentie en afrekening en bepaald daartoe zaterdag den 25 deezer smorgens om tien uur ten huize van den onderrichter H. van de Sagekuile binnen Goor. Vertrouwende dat parthij daarin genoeg zal neemen, zullende hierop deszelfs goedvinden inwagten.

Verzoekende voorts exploit overgave van het dubbelt deezer en annexe reekening met relaas als na regten cum expensis.

Was geteekent. W. Hulskens

Fiat quod petitur. Goor den 15 september 1801.

Wolter Jalink rigter

Memorie voor de scholte van Markelo

Nae verkregen consent des richter namens Hendrik Daalwijk zich te vervoegen bij Lammert Leetink op Daalwijk en derzelve tegens zaterdag den 19 september ter gewonen tijd en plaatse te citeeren ten einde om te zien dienen van justificatie van pandinge.

Met verzoek van exploit overgave voor eene dubbelt dezes en relaas salvis expensis.

B.J. Knappe proc.

Relatier ik ondergeschreven dat ik op den 18 september 1801 het dubbelt van deses an Lammert Daalwijk ingesiewe hebbe en de citatie daarbij vermeld.

Achtum Goor 18 september.

M. van de Sagekuile onderrigter

Het processus in zaken Hendrik Daalwijk pandeischer en incidentele requirant teegens Lammert Letink pandverweerder en incidentele gerequireerde, aan mij Rigter van Kedingen van de beleringe ingezonden zijnde en den termijn van pronunciatie op zaterdag den 3 oktober 1801 geprofigeerd hebbende. Zo doe ik aan uw Hendrik Daalwijk daarvan bij deesen wheete en citeere uw teffens om ten dage voorschreven des smorgens bij het klimmen der zon ten huize van den onderrigter Harmannus van de Sagekuile te Goor in den gerigte te erscheinen en na erlegging der volle sportul en advys gelden hierna gespecificeerd, de proceduure te zien openen en de sententie te hooren uitleezen, met inthimatie dat bij non comparatie of niet erlegging der voormelde sportul en advys gelden op aanhouden van uwe parthije zal decreteren, doen en laten wedervaren wat regt is.

Wordende den onderrigter gerequireerd het dubbeld deeses aan uw te exploicteeren en daarvan te relateeren voor gebeur.

Actum Goor den 1 oct. 1801. Wolter Jalink rigter

Specificatie

advys penningen 4 ducats	f 12-12
prothocollaria	1-4
verbrenge en wederhaalen wegens de geringheid der zaak	3
pronuncieeren	
2 originele wheete tot pronunciatie	1
dubbelden	0-16
jura insinuationis	1-4
parthije der sententie	2-8
gecrediteerde gerigts jura	3-16
Te samen	f 27-4

In zaake incidenteel voor het landgerichte van Kedingen al nog strijdig en ongedecideert hangende tusschen Hendrik Daalwijk originele pandeischer en incidentele requirant ter eenre, en Lammert Letink originele pandverweerder en incidentele gerequireerde ter anderen zijde.

Waarbij nadat aan zijde des pandeischers gedient was van justificatie van panding en daarbij was geeischt voldoening van eene summa van negen en tagtig guldens welke den pandeischer ingevolge eene gehoudene afrekening al nog van den bepandeden zouden competeren volgens daarvan afgegeven handschrift daar tegens door den pandverweerder wierd voorgedragen, dat hij ten laste van den pandeischer eene contra pretensie had, zo wegens gedaane verschotten als geleende penningen, gelijk sulks te zien was bij eene memorie gevoegt bij eene contra insinuatie bij parthijs stukken ervintelijk en dat hij vaardig was om met ede te verklaaren dat die posten bij het afgeven van het gemelde handschrift met de pandeischer niet waaren verrekent maar dat hem die nog van denselven deugdelijk competeerden. Dog bij aldien de pandeischer met ede wilde verklaaren dat de penningen op die memorie gespecificeert bij het afgeven van het handschrift waaren berekend of daarvan niets aan den pandverweerder schuldig te zijn, nam hij pandverweerder aan om de bij panding gevorderde som met de kosten te voldoen; daarop het declaratoir der parthije inwagende en bij verweigerung van dien eed en onder offerte als gemeld zig reserverende om zodanig op de justificatie van panding te kunnen voord procederen als hij na recht en rade zoude oordeelen te behooren.

En waarop door den pandeischer wierd geregereert dat hij zig over dese nietige handeling der parthij niet konde uitlaten maar het daarvoor moest houden dat deselve de zaak zogt buiten termijn te houden en also desert te verklaaren, also deselve geen behoorlijke termijn had versogt dat hij daarom na voorgaande aaneising versogt contumacie ten fine en effecte als na landrechte.

En waarop vervolgens door den pandverweerder van de ingediende justificatie van panding en geannecteerde stukken wierd gevraagd copy met een termijn van vier weken aut interim.

Waarna de pandeischer deed voordragen dat de parthije bij zijn vorig reces termijn had moeten versoecken, dog daarvan in gebreken was gebleven en dus de oorsaak van dese kosten was dat hij dien termijn wel

wilde accorderen, egter onder dat midts dat de parthij de kosten voor zijn verzuim veroorzaakt aannam en betaalde waarop hij dadelik desselfs declaratoir afwagte, sin secus daartoe omni meliori modo concluderende en bij defect geen termijn of copy accordeerde maar tot contumacie na voorgaande aaneising bleef persisteren, alles volgens landrecht sulks stellende ad decretum.

En waartegen de pandverweerder sustineerde dat de parthij tot geene kosten concluderen konde, also het uit de justificatie van panding gebleek dat de eisch daarbij vermeldt de summa van vijftig goudgulden te boven ging, van welke eisch eene verweerende parthij ingevolge landrecht bevoegt was copy te vraagen met een termijn ten minsten van veertien dagen of ook desnoods van ses weeken of langer, dat hij ook op dese ingediende justificatie van panding eene propositie aan de parthij had gedaan welke deselve dadelik had kunnen avoueren ofte ook daarop een termijn colligeren.

Dat ook geensinds bij de wet verboden was dat eene verweerende parthij dadelik op de ingediende eisch eenige propositien zouden moogen doen zoals hier het geval was dat hij pandverweerder daarom vermeende onverplicht te zijn om eenige kosten te erstaaden, te meer daar hier het verschil niet was over de kort of langheid van den gecolligeerden termijn en daarom omni meliori modo contra concludeerde cum expensis.

Hier over gezien en met de vereischte attentie geexamineert het door parthij en ten prothocolle geregistreerde als mede de verdere overgesondene stukken is het den ondergetekenden voorgekoomen dat het point waarover parthijen disputeren en hetwelk bij dit decreet volgens aanleiding der gedaane handelingen en genomene incidenteele conclusie gedeceideert zal moeten worden, hierin bestaat of de pandverweerder na vooraf de hierboven vermelde offerte gedaan te hebben en nadat hierop wederom eene nadere handeling van den pandeischer was gevolgt, bevoegt was om termijn te vraagen zonder de kosten dier vorige handeling aan te nemen en of dus de door den pandeischer genomene incidenteele conclusie waarbij deselve contendeert dat die termijn zonder aanneeming der gemelde kosten niet geaccordeert kan worden als dan niet behoore te worden geadjudiceert.

Waaromtrent wij reflecteren dat ons de eerste handeling welke door den pandverweerder aanstonds na het indienen der justificatie van panding gedaan is, geensinds zo wederregtelik nul en nietig is toegeschreeven als de pandeischer of desselfs bediende die wel heeft willen doen voorkoomen want in de eerste plaats ziet men dageliks aan alle gerichten practiseren dat eene verweerende parthije alvorens ten principalen in incidentalibus of exceptivis eenige conclusie te neemen aan den aanlegger eenige propositie doet en daarop desselfs declaratoir vraagt en afwagt, als bij voorbeeld een verweerder vraagt van een uitheemschen aanlegger borgtogt als naar landrechte, een verweerder vraagt editie van eenige stukken of hij doet eenige propositie tot minnelijk vergelijk en zoortgelijke handelingen meer. Zodat een aanlegger uit hoofde van zodane handelingen althans niet bevoegt is om de kosten retarda toe litis te vraagen, ten ware zodane handeling notoir vexatoir en alleenlik tot oponthoud van zaaken gefabriceert was. Maar ook in de tweede plaats is ons dese questieuse handeling van den pandverweerder geensinds zodanig vexatoir voorgekoomen, deselve draagt ook geene de minste kenmerken dat zij is ingerigt tot oponthoud van zaaken, veroorzaaken van kosten of tot het verkrijgen van onnodige uitstellen of dilairen, maar in tegendeel kan deselve tot een blijk verstrekken van de pandverweerdens verlangen om dese procedure op eene spoedige en equitabele wijze te termineren, want hij bied daarbij aan om den eisch met de kosten te willen aanneemen in geval de pandeischer onder eede wilde verklaaren dat hij de pretensie welke de pandverweerder vermeende in compensatie te kunnen brengen, aan denselven niet schuldig was; hij stelde dus den pandeischer tot rigter in zijne eigene zaak, hij doet sulks dadelik na het indienen der justificatie van panding en zonder vooraf termijn te vraagen en hij gaf ook hierdoor geene de minste aanleiding zoals door den pandeischer mede gantsch verkeerdelik word gesoutineert dat dese procedure buiten termijn of desert zoude raaken.

Want de gedaane propositie was allesinds van dat gewigt en van die aart en natuur dat de pandverweerder konde en mogt verwagten dat de pandeischer deselve, hetzij dadelik beantwoorde ofte andersinds termijn colligeerde om sulks vervolgens te doen. Waardoor dan ook vanselve in de magt des pandeischers bleef om dese procedure in termijn te houden.

Dan zo onregelmatig als ons dese handeling van den pandverweerder is voorgekoomen, zo vreemd en wonderlik is ons toegeschenen de verwarde handeling van den pandeischer welke daarop is gevolgt,

deselve bevat geen ordentelijk antwoord op de propositie van den pandverweerder, die propositie word daarbij noch geaccepteert, noch gedeclineert, deselve is vaag, bijna zonder zin en zo de pandeischer daarmede iets bedoelt heeft kan men daaruit niets anders opmaken als dat zijne meening moet geweest zijn dat pandverweerder de gedane propositie niet dadelik had moogen doen, maar daartoe vooraf termijn had moeten vraagen, eene soutenuue welke te zeer in het absurde loopt dan dat het nodig zoude zijn daar omtrent veel te reflecteren vermids het dog zeker is dat de pandverweerder van dit zijn regt tot het vragen van termijn renuntieren en tot bespoediging van zaaken dadelik voord procederen konde.

En daar nu de pandeischer heeft kunnen goedvinden om op de gementioneerde propositie van den pandverweerder dadelik dese handeling te laten volgen was het pandverweerder die reeds eenmaal gehandeld had, geensinds te vergen om daarop aanstonds wederom te handelen maar was deselve allesinds bevoegt om volgens landrecht d 1 tit 10 art 3 een sortabelen termijn te vraagen en daarin tegen de pandeischer gantsch onbevoegt om bij incidentele conclusie te vorderen dat deese termijn niet zoude worden geaccordeert als onder conditie dat de pandeischer de kosten door zijn verzuim veroorzaakt aannam en betaalde, want hierboven is reeds aangetoond dat aan zijde des pandverweerdens zodanig versuim geensinds aanweesig was daar deselve eene na rechten voldoende handeling geexhibeert en dus tot geene kosten retar datae litis aanleiding gegeven had.

Wat aangaat de tijd voor welke deese termijn gevraagt is, hier omtrend is tusschen parthijen geen disput, also de pandeischer niet contesteert om deselve op vier weeken te bepaalen, zo maar de bepandede de dik gemelde kosten wilde aanneemen.

En wat betreft de kosten van dit incidenteele geding zijn hier geene de minste redenen om af te gaan van de gemeene regel rechtens quod victus victori laat expensas en van het gestatueerde bij het reglement van 1692 art 10 houdende dat die geene welke bevonden zullen worden eenige ongefundeerde exceptien of incidenteele proceduren tot ophoudinge van zaaken dadelik in de kosten zullen worden gedoemt zonder deselve tot uitdragt van zaaken te reserveren.

Om welke en andere redenen en rechten meer dit landgerichte van Kedingen met toegetrokken advis van den ondergetekenden rechtsgepromoveerden in naam ende vanwege het Bataafsche Volk tusschen parthijen regt doende decreteert en erkent dat aan den originelen pandeischer en incidenteele requirant desselfs genomene incidenteele conclusie behoore te worden ontzegt zoals aan deselven ontzegt word in ende bij desen met condemnatie van denselven in alle de kosten van dit incidentele geding.

Waartoe de rekening van procurator W. Hulsken word getaxeert op vijf guldens en vier stuivers mids des gevorderd verklaring doende als na rechten. Prefigerende voords den termijn om in dese procedure secum dum retro acta voord te procederen op de vier weeksche dag na pronuntiatie van dit decreet indien als dan regtdag zal gehouden worden en anders op de eerste regtdag daaraan volgende.

Aldus geadviseert binnen Deventer den 26 september 1801.

H.W. van Marle dr.

Actum Goor den 3 oct. 1801.

Coram judica Wolter Jalink Assessoren Hermannus Jalink en Pieter van Wijhe

Nadat ten wederzijden de volle sportul en advys penningen waaren erlegd ter summa van f 27-4 is voorenstaande sententie gepronuncieerd en uitgelezen en zijn daarop de door Lammert Letink erlegde penningen weder na zig genomen.

In fidem. Wolter Jalink rigter

Hierop erschienen proc. Wilhelm Hulsken zeggende vaardig te zijn de hem bij sententie opgelegde verklaring af te leggen.

los briefje:

Hendrik Daalwijk debet aan Lammert Daalwijk

voor mij ontfangen van de muller Meyer

f 23-10

nog aan hem gedaan

12

nog gedaan

8

op Rijssense markt gedaan

4

op de Markelsche markt gedaan	2
voor hem aan de meid aan Wiemerink gegeven	1-2
nog voor hem gekogt een betaald 8½ el sarsy, de el 1 gld	8-10
3 el saay	1-10
voor hem aan van Boxel voor 3 el baay betaald	3-6
voor 2 doeken betaald	3-9
3 paar handschoenen	2-4
nog moet van schapen van hem hebben	6-7-12
voor hem betaald voor voeren van twee beesten aan Groothedde en Hiddentone te Markelo	5
te samen	f 80-18-12

Hendrik Daalwijk debet aan den advocaat J. Jacobson in zaake van panding tegen Lammert Letink 1800

14 oct. op order van Daalwijk zend mij proc. Knaape eenige papieren ter dezer zaak om die te examineren en daarin te bedienen lect epist GH en port 3 st f 0-9-0
voor examinatie van die stukken 2

1801

january brief aan de proc. om principaal zelve eens te moeten spreken litt 0-12
10 meert brief van de proc. dat principaal zoude komen 0-8
2 april conferentie met principaal over deze zaak 2
insinuatie aan parthij ingesteld 1-4
brief aan de procurator 0-12
13 april hetzelfde terug ontfangen met relaas, examinatie 1
en brief van de procureur, lect port 2 st 0-8
21 april ontfangen van de proc. een contra insinuatie van partij welke examineere 2
lect epist van de procureur en port 2 st 0-8
july brief aan de procureur dat principaal overkomen 0-12
july met principaal daarover geconfereert 2
sept. justificatie van panding aangesteld 5 bladen 5
voor adpliceeren van agt documenten en daaronder twee kondschappen in de andere zaak getrokken alsmede revisie vandien 2
voor brief aan de procureur met instructie 0-12
10 dec. zend mij de proc. antwoord van den pandverweerder hetwelk examineere 2
voor de brief en port 4 st 0-10

1802

january confereere hierover met principaal 2
4 febr. brief van de procureur litt en port 0-8
reces ingesteld waarbij renuncieren 1-4
8 febr. brief met hetzelfde aan de procureur 0-12
15 febr. brief dat partij ook in causa had geconcludeert 0-8
24 maart deze geextraheert en verzonden bij brief 0-12
de procureur zal mij den dag van pronunciatie der sententien melden p 2 st 0-8
examinatie der sententie 2
conferentie daarover met principaal 2
te samen f 33-7

Rekening van Hendrik Daalwijk

1800 8 july

begeve mij en de becomene te bedienen en geve hem mijn pertersie te koomen f 0-18
12 july ga met de proc. om met hem volmagt te doen 0-18

1801	
ontfangen een brief van de proc. om bij hem te komen	0-18
2 april worde door den advocaat te Deventer onthouden, vertering en wagen	2-10
19 april den verslag verrichtingen aan de proc.	0-18
19 july worde weer door den advocaat in Deventer ontfangen, als vooren	2-10
19 sept. moet mij weer nae de proc. begeve, koomt	0-18
1802	
jann. moet weer bij den advocaat komen	2-10
21 maart bij de proc. komen	0-18
ontfangen de weethe, moet die aan de proc. brengen	0-18
bij het pronuntieren penningen en legger	0-8
te samen	f 14-4

Memorie wegens verdient salaris en verschot voor proc. B.J. Knappe als bediende van Hendrik Daalwijk contra Lammert Leetink

1800	
den 8 july koomt Hendrik Daalwijk met een hantschrift ten laste van Lammert Leetink groot 89 gulden en alsoo geen minnelijke voldoeninge kon bekomen verzogt hem daarvoor aan te spreken, vac en examinatie f 1.	
9 july formere citatie tot hantbekeninge f 0-12	
10 july bezorgt aan den ... f 0-10	
12 july koomt principaal en confrere nader over een en ander en qualificeert mij f 1	
doen een reces tot hantbekentnisse f 0-12	
jura betaalt f 0-12	
parthij comparant en agnosceert het comparant f 0-10	
en doet reces waarvan verzoek, copie ontfangen, copie voor betaalt f 0-8	
examineer dezelve, vinde zoo al eenige pretensie mogte hebben en geen compensatie kan komen, examinere vac. f 0-10	
formeere pandinge opsetten f 0-12	
13 sept. begeve mij nae het gerichte en exhibeer dezelve comparitie f 0-10	
jura betaalt f 0-12	
27 sept. begeve mij nae het gerichte om opbadinge te doen opstellen f 0-12	
parthij doet pantkeringe ter zaak copie, jura betaalt f 0-6	
comparitie f 0-10	
ontfange de copie, voor betaalt f 0-8	
4 oct. koomt principaal met informele hoe met de zaak stond en verzoek aan dr. Jacobson alle de stukken in te zende om justificatie te formeren, vac, informere en conferere f 1	
10 oct. zende alle stuken met den ampelen informatie per missive aan dr. Jacobson, pro quo f 0-12	
1801	
15 jann. ontfange brief van dr. Jacobson dat principaal moest spreken, port en litt f 0-5	
geve hiervan kennis aan principaal en koomt mij spreken, vac conferere f 1	
29 maart geve per missive kennis dat principaal zal overkomen f 0-6	
9 april ontfange insinuatie, port en litt, examinatie f 0-15	
10 april die per dubbelt afgeschreven 2 fol f 0-8	
begeve mij nae Duschatte om te exploicteren, vac f 0-10	
jura insinuatie betaalt f 0-12	
13 april ontfange geinsinueerde terugh, examinatie codem aan den advocaat terugh gezonden f 0-6	
19 april koomt principaal met een contra insinuatie en bijgevoegde rekening, die met hem geexamineert, vac en confrere f 1	
21 april verzende dezelve aan den advocaat f 0-6	
25 april begeve mij ter plaats om conferentie bij te wonen en brenge tot advis van principaal uit, dog loop	

vrugteloos af pro via vac en confrere f 1-10
dan hiervan versogt van principaal f 0-10
dan hiervan versogt aan den advocaat en van zaak justificatie f 0-6
5 juny ontfange een brief van den advocaat dat principaal moet bij hem komen, port f 0-5
geve hiervan kennis aan principaal per missive pro quo f 0-6
10 sept. ontfange justificatie, port betaalt f 0-4
examinatie f 1
verzoek mij de advocaat om de citatie op het stellen, pro quo f 0-12
12 sept. bezorge die aan de scholte f 0-10
mundere de justificatie ad 5 folio f 1
verzoek mij de advocaat om die aan hem terugh te zende en de documenten sub A en B te munderen en te
doen authenticieren; na de richter geweest zullen geeffectueert, pro quo f 1
mundere de decuniatie ad 12 fol f 4-8
17 sept. schrijve aan principaal dat hier moet komen en dat tegens den 19 dito f 0-6
krijge de citatie terugh en annectere die aan de justificatie sub L, examine f 0-10
19 sept. begeve mij met principaal nae het gerichte en exhibere deselve, comparitie f 0-10
jura f 1-8
parthije prolongeert die nae een en ander max pro annectatie f 0-12
28 nov. dient parthije van antwoordt, verzoek copie, jura betaalt f 0-6
comparitie f 0-10
2 dec. ontfange de copie van betaling f 0-4
examinatie f 0-10
10 dec. verzende dezelve aan den advocaat f 0-6
1802
den 30 jann. prolongatie voor 6 weken, jura betaalt f 0-6
pro annote f 0-6
4 febr. schrijve aan den advocaat om handeling f 0-6
9 febr. ontfange reces waarbij van verder schrijve renuntieren, port f 0-5
munditere en examinatie f 1
12 febr. diene het in parthije renuntieert mede van verder schrijver en versoekt een termin van sluiten,
comparitie f 0-10
jura betaalt f 0-18
15 febr. geve hiervan kennisse aan den advocaat, verzoek zijn rekening f 0-6
21 maart kooft principaal en informeert hoe met de zaak staat en geve hem bericht en verzoek, zijn reken
f 1
22 maart schrijve aan den advocaat om zijn rekening f 0-6
25 maart ontfange zijn rekening, port en examinatie f 0-2
15 may begeve mij nae het gerichte, sluiten het proces, comparitie f 0-10
kooft principaal met de weethe tot pronuntiatie en erlange den sportulen en advis, examinatie f 1
geve hiervan kennis per missive aan den advocaat f 0-6
ontfange rescriptie, port f 0-5
begeve mij nae het gerichte met principaal, erlange de sportullen en advysen en aanhoren de pronuntiatie
der sententien f 1
geve per missive hiervan kennis aan den advocaat f 0-6

Memorie van kosten voor proc. B.J. Knappe als bediende van Hendrik Daalwijk contra Lammert Leetink
op Daalwijk
1801

den 19 sept. begeve mij met principaal nae de gerichte en diene van justificatie van pandinge, compareer
daarop parthije en doet aan hem reces zonder egter copie off een termin te colligeren, dus spreken
daarover met principaal dat door dusdane handeling onsen heelen eysch zien elusoir worden en de zaak

in het vervolg worde gestelt, confrere f 1

vinden goet bij reces zulks te kennen te geven en wanneer parthije de zaak niet wilde in toomen houden, men hun gehandelde voor nul hielt en dus met voorgaande aaneyschinge tot contumacie consendeerde, voor reces f 0-12

waarop parthije bij nader reces verzogt copie met een termin van 4 weken waarop gecompareert, zeggende zulks wel te kunnen accorderen, dog dat parthije als oorzaak van deze handelwijse de kosten moest aanneemen, pro reces f 0-12

waartegens parthije zeer wederzeydsch vermeende daartoe niet gehouden te zijn, egter deserzijds vermeende van ja en dus alvorens die handeling niet kan accordeeren, zulks ad decrete gestelt, voor reces f 0-12

Aanhoore het decreet om daarover met advis te decreteren, comparere f 0-10

het decreet ingekomen zijnde koopt principaal met de citatie en specificatie, examinere die, vac en comparitie f 1

begeve mij nae het gerichte en hoore het decreet pronuntieeren, comparitie f 0-10

B.J. Knappe proc.

Memorie van kosten voor proc. W. Hulsken bediende van L. Daalwijk contra Hendrik Daalwijk 1801

19 sept. begeve mij met principaal na den gerigte, hoore justificatie van panding, dienen daarop recessie wanneer parthij onse contra pretensie onder eede wilde ontkennen, de pretensie in contumamam dit parthij gedeclineert wordende, versoeke copie en termijn, dit ware door haer geaccordeert of zoude vooraf de contumacieren, neme daartoe contra contumacie, voor confrere met principaal f 1

comparitie f 0-10

voor twee recessen f 1-4

decreet en advis gehouden, ontfange de citatie van principaal, confrere en examinatie f 1

vac lit pronuntiatie f 0-10

confrere met principaal hierover f 1

te samen f 5-4

In zaake voor den landgerigte van Kedingen alnog strijdig en ongedecideerd hangende tusschen Hendrik Daalwijk pandeisscher ter eene, en Lammert Leetink pandverweerder ter andere zijde, alwaar de pandeisscher justificatie van de door hem op den 13 september 1800 gedaane panding op den 19 september 1801 ten prothocolle deed voordragen.

Dat hij met de pandverweerder zijn zwager jaren lang in compagnie negotie gedaan zullende hebben in varkens, schapen en andere waaren meer en zulks zo lang de comparant op Daalwijk woonagtig zoude zijn geweest, dat eindelijk die compagnieschap zoude gekomen zijn te cesseeren in het laast van den jare 1799 als wanneer hij comparant zijn zwager van elkander zouden zijn gegaan en de comparant van Daalwijk vertrokken zoude zijn, bij geleegentheid van welk vertrek en het haalen der kist bij pandeisscher met zijn zwager afgereekent zoude hebben van alles wat den een tegen den andere te praetendeeren had, uitgenomen alleen de uitkoop van de Daalwijker tiende waarover de partijen voor dit gerigt nog pleit voerden zoals dit bewezen zoude worden door kondschappen overgelegd sub A en B.

Dat bij gemelden afrekening bevonden zou zijn geworden dat Lambert Leetink aan zijn zwager de pandeisscher in deese, zoude schuldig zijn gebleeven de somma van negen en tagtig guldens waarvan een handschrift gemaakt en aan de pandeisscher overhandigt zoude zijn geworden, welk handschrift wierd overgelegd sub C.

Dat pandeisscher hiervan geen betaling zullende hebben kunnen bekomen, genoodzaakt zoude zijn geworden denzelven zijnen zwager tot handbekentenis te doen citeeren, gelijk dezelve dit handschrift voor het zijne erkend zoude hebben in den gerigte als blijken zoude sub D.

Dat pandeisscher wijders in gevolgen landregt p 1 tit 6 art 5 uit kragte van gemelde handschrift panding aan het meubilaire van geciteerde gedaan hebbende, daartegen door die bepandede pandkeering ondernomen zoude zijn onder een frivool praetext dat hem bijna zo veel van de pandeischer zoude

competereen met wien hij genegen zeide te weezen om af te reekenen.

Dat dit voorgeeven ten gevolgen zoude hebben gehad dat de pandeischer daar omtrent zoude hebben gedaan aan de pandverweerder de insinuatie sub G geexhibeert en dat pandverweerder daartegen zoude hebben doen insinueeren de memorie sub H met eene nieuwe en zonder dag of datum berekende opgave van contra praetensien ter somma van tagtig guldens, agtien stuivers en twaalf penningen, waarmede hij de geheele panding zoude hebben willen afdoen.

Dat 1e uit dit verhaal van zaaken de verkeerdheid des pandverweerdens sustenue zoude blijken want zo al eens die memorie in compensatie konde komen, dan egter zou de geheele praetensie des pandeischers daar mede niet voldaan zijn, alzo dezelve zoude bedragen f 89.

2e dat alle de pretensien des bepandede niet in aanmerking zoude kunnen komen nadat de afrekening tusschen hun beiden daarover gesloten zoude zijn, gelijk zoude beweezen worden geschied te zijn sub A en B.

3e dat al waren die posten niet meede gerekent, gelijk zeeker geschied zoude zijn, dat dan nog dezelve uit haren aan het gebrekkige aantekeningen illiquide zouden zijn en met een gerigtelijk handschrift uit kragte van welk men tot namtissement zoude mogen concluderen niet in compensatie zoude komen maar tot de reconventie behoren zoude volgens landregt p 1 tit 11 art 2.

Dat alle deesen en meer andere redenen die de rigter officio suo zoude suppleeren de gedane panding ten duidelijkste zouden justificeeren en de onwettigheid van de pandkeering zoude aan den dag leggen.

Weshalven pandeischer te rade geworden was na vergeefs zo lang voldoening van zijn zwager afgewagt te hebben denzelven tegen heden te doen citeeren ten einde om justificatie van panding te zien dienen waar mede pandeischer omni meliori modo deede concludereen.

Dat bij deesen gerigte de bepandede zal worden gecondemneert om aan den aanlegger promptelijk te betalen de somma van f 89 in gevolge handschrift sub C, voorbehoudens aan eerstgemelde de faculteit om bij reconventie den laastgemelde te reconvenieeren wegens al zodanige praetensien als dezelve vermeenen zal hem te competeeren waartoe de pandeischer zig ter goede regten aanbied.

En dan ook wijders zal verstaan worden daarvoor te zijn gedaan eene goede panding en daartegen eene kwade pandkeering ondernomen en dat dienvolgens de opbading en aaneigening zullen mogen voortgaan, alles met condemnatie van den bepandede in alle de kosten deser processe.

Waartegen door pandverweerder wierd voorgedragen nimmer te hebben kunnen denken dat zijn zwager Hendrik Daalwijk zoude goedgevonden hebben om zijne gedane allezints vexatoir panding te justificeeren uit hoofde van zijn gepraetendeerde handschrift.

Dat de pandeischer zeer wel bewust zoude zijn dat bij het afgeeven van dit handschrift geenzints berekent zoude zijn hetgeen hem comparant van den pandeischer uit hoofde van verschot als geleende penningen zoude competeeren maar dat alleen berekent zoude zijn het loon dat hem van den pandverweerder zoude hebben gecompeteert en dat hij ook zeer wel bewust zoude zijn hoe of dat handschrift van den pandverweerder zoude bekomen zijn, zoals de pandeischer ook niet ontkent en genoegzaam geavoueerd zoude hebben bij zijne aan den comparant gedane insinuatie, althans dat hij vaardig zoude zijn om met eede tot een alweetend God uit te zweeren dat die posten, zo van verschotten als geleende penningen, met den pandeischer bij het afgeeven van het handschrift niet zouden verreekent zijn en dat hem die penningen van den pandeischer opregt en deugdelijk zouden competeeren.

Dat in geval de pandeischer de hardiesse mogte hebben met eede tot God almagtig te willen verklaren dat deese penningen op gedagte memorie gespecificeert bij het afgeeven van dit handschrift berekent zijn of dat hij niets daarvan aan den pandverweerder schuldig is, neemt hij pandverweerder aan niet alleen de bij panding gevorderde somma maar ook de daarop gelooopen kosten, zo verre na regten verpligt, te zullen voldoen. Zullende daarop des pandeischers declaratoir dadelijk inwagten met reserve om bij verweigerung van dien eed op de justificatie zodanig voort te procedereen als naar regte en rade zal oordeelen te behooren.

Welke handeling eene incidenteele proceduure ten gevolgen hebbende gehad die zij interlocutoir (*tussen vonnis*) decreet in dato den 3 october 1801 is geeindigt, compareerde de pandverweerder Lammert Leetink op den 28 november 1801 en deed het volgens de onder de gewoone imploratien en protestatien ter zijner defensie ten prothocolle aantekenen.

Dat de pandeischer zijne actie zoude bouwen op een zogenaamd handschrift, zo den pandverweerder aan hem in den jaare 1799 zoude hebben afgegeven, dat de pandverweerder geenzints wil ontkennen dat hij dit handschrift geschreeven heeft en daarom hetzelve op de daartoe gedaane citatie voor het zijne zou hebben erkent, dog egter alles onder protest van zig daardoor niet te willen hebben gepraejudicieert, dog dat hij pandverweerder wel ten sterksten ontkende dat hij met den pandeischer ten tijde van het afgeeven van dit gewaande handschrift over hunne wederzijdsche praetensien zoude hebben afgereekent, dat het de waarheid zou zijn dat pandverweerder dit geschrift aan den pandverweerder bij het haalen zijner kiste, zo bij de justificatie van panding word gezegt, zoude hebben afgegeven, dog de pandeischer zoude zo wel weeten als de pandberweerder op welke manier hij dat dikgemelde handschrift van hem bekomen zoude hebben, namelijk op dese dat de pandeischer van den pandverweerder op eene avond in geselschap van zijnen broeder Gerrit Jan Daalwijk ten zijnen huise zouden zijn gekomen om de kist af te haalen, pandeischer en zijn vrouw alleen te huis zijnde, dezelve zoude gedwongen hebben dat aan hem zijn verdiende loon dadelijk zouden betalen en zulks door pandverweerder verweigert zijnde geworden hem hetzelve zou hebben afgedwongen onder het ijsselijkste vloeken en zweeren zonder dat pandverweerder toen zou hebben durven reppen of roeren van zijne contra pretensie of liever dat hij niet zou hebben durven oprekenen hoeveel hij op de praetensie des pandeischers reeds zoude betaalt hebben, gelijk hij vaardig zoude zijn met eede te sterken.

Dat pandverweerder aan den pandeischer gedurende den tijd dat deese als knecht bij hem gedient heeft telkens op zijn verdiende loon, uit welken hoofde deese zijne pretensie zoude spruiten, aan hem betaald en voor hem zoude verschoten hebben hetgeen op de rekening sub A overgelegd zoude genoteert staan, aanbiedende de dugtigheid dier reekening met eede te bezweeren.

Dat de pandeischer wel zoude zoeken te beweeran dat bij het afgeeven van dit handschrift over hunne wederzijdsche praetensien zoude afgereekent weezen en dat des pandverweerdens reekening geen dag of datum zoude behelsen maar men zoude moeten considereeren dat de pandverweerder een eenvoudige huisman zijnde dit alles ter goeder trouw zou hebben opgeteekent en niet zou hebben geweeten dat zijn zwager daarop zoude vallen en dat wanneer men aan de andere zijde het handschrift eens in zoude sien, zou elk onpartijdige met de pandverweerder moeten beseffen dat hetzelve van alle vereischens causa debiti geen datum of jaar zoude behelsen, zoals tog bij het afgeeven van handschriften na de wet zoude vereischt worden, al hetwelk den pandverweerder deede vertrouwen dat de aanstaande referent verstaan zoude dat des pandverweerdens contra praetensie daartegen in compensatie zou kunnen komen, te meer daar men al reeds aan den pandeischer bij het indienen zijner justificatie van panding zoude geaffereert hebben dat wanneer met eede durfde ontkennen van des pandverweerdens pretensie op de reekening bij zijne stukken ervintelijk, niets verschuldigt te zijn, hij pandverweerder niet alleen de praetensie maar ook de kosten, zo verre naar regten verpligt, aan hem zoude betalen zoals zulks ten prothocolle zoude geblijken quo relatio.

Dat pandeischer wel zoude weeten dat pandverweerder eene contra pretensie ten zijnen laste zoude hebben zoals niet onduidelijk zoude blijken uit zijne aan hem gedane insinuatie agter de justificatie te vinden sub G.

Dat aangaande het genarreerde des pandeischers dat pandverweerder met deese reekening de volle pretensie bij panding gevordert niet zoude voldaan hebben maar presentatie had behoren te doen, zulks zoude zeer abusief zijn want de pandverweerder zou niet hebben kunnen weeten welke posten op zijn reekening gestelt door den pandeischer geavoueert of ontkent zouden worden en zou hij dus buiten staat zijn geweest om praesentatie te doen, dat er alleen een minnelijke assopiatie had kunnen aangeboden worden gelijk geschied was.

Dat pandeischer wel daarop zoude gevordert hebben eene opgave van de pandverweerdens pretensie en bepaling van dag en plaats om de minnelijke assopiatie te beproeven, dog dat pandeischer op de bepaalde tijd niet eens zoude gecompareert zijn, zodat pandverweerder vast vertrouwen moest dat de aanstaande referent met hem zoude begrijpen dat het den pandeischer maar alleen te doen zoude zijn om zijnen zwager door proceduures af te matten en zo hij konde te ruineren, waarmede onder de gewoone protestatien van antwoord gediend houdende, deed pandverweerder omni meliori modo contra concludereen.

Dat zal worden verstaan door den pandeischer voor als nog eene kwade panding gedaan te zijn en daartegen door den pandverweerder eene goede pandkeering ondernomen te zijn met condemnatie van den pandeischer in de kosten.

Hier over hebbende gezien en met vereischten aandagt geexamineert:

1. Prothocollaria beginnende den 12 july 1800 en eindigende den 29 mey 1802.
2. Documenten bij justificatie van panding door pandeisscher geexhibeert den 19 september 1801 sub litt A tot J inclus.
3. Incidenteele sententie gepronuntieert den 3 october 1801.
4. Documenten bij antwoord door pandverweerder geexhibeert den 28 november 1801 sub litt A.
5. Reekening van de pandeisscher en deszelfs bedienden.
6. Reekening van den pandverweerder en deszelfs bedienden, eerst inbedongen en daarna gezonden, alles conform den gerigtelijke door den rigter Wolter Jalink en wederzijdsche bedienden den 3 july 1802 te Goor getekende inventaris en voorts gelet waarop in deesen tot administratie van goede en onpartijdige justitie maar enigsints te letten stonden, heeft men het point dat eigenlijk alhier zal moeten worden gedeceideert gemeent bepaalt te moeten opgeeven, hetwelk men dan bevind te bestaan in de vraag: of tegen het handschrift waaruit de pandeisscher alhier ageert en het welke de pandverweerder voor het zijne heeft erkent, de reekening die pandverweerder heeft overgegeven in compensatie behoort aangenomen te worden, dan in tegendeel of dezelve hier niet in aanmerking kan komen en de panding goed verklaart moet worden en voortgang behoort te hebben.

Om deese questie wel te decideeren zal men vooraf hebben te onderzoeken wat men denken moet van het handschrift waaruit pandeischer ageert en van de schuldvordering des pandverweerdens.

Aangaande het eerste spreekt men niet tegen dat hetzelve (zoals pandverweerder doet zeggen) van veele vereischens ontbloot is dat hetzelve geene causa debiti, geen datum of jaar inhoud, hetwelk tog bij handschriften zullen dezelve bestendig zijn gevordert te worden. Dat also op het gemelde handschrift wel niet zo zeer gelet zoude kunnen worden indien bijvoorbeeld hetzelve ontkent of de schuld geloochent ware geworden.

Dan nu heeft men gemeend dit handschrift van volkomen waarde te weezen, zo omdat hetzelve gerigtelijk erkent is als wel mede in zonderheid om het eige aveu van den pandverweerder in deszelfs defensie bij antwoord (teste prothocollo) voorgesteld waarbij de pandverweerder niets minder zeggen doet dan deese volgende remarquable woorden: "het is waar dat comparant principaal dit geschrift aan den pandeisscher bij het haalen zijner kiste, zo bij de justificatie van panding word gezegt, heeft afgegeven dog dese pandeisscher weet immers zo wel als hij pandverweerder op wat manier dit dick gemelde geschrift van hem bekomen heeft en wel op deese dat de pandeisscher van den pandverweerder op eene avond in gezelschap van zijnen broeder Gerrit Jan Daalwijk ten zijnen huize zijn gekomen om de kiste af te haalen, pandeisscher en zijn vrouw alleen te huis zijnde, dwingende dat aan hem zijn verdiende loon dadelijk zoude betalen en zulks de pandverweerder verweigert, als toen genootzaakt hebben hem dit handschrift onder het ijsselijkste vloeken en zweeren hebben afgedwongen dat hij heeft durven reppen en roeren van zijn contra pretensie, zo hem tegen de praetensie of liever den gedane betaling, zo daar op gedaan had op te reekenen zoals pandverweerder aanbied des gevordert met eede te sterken".

Uit deese periode zal nu tog ten klaarsten de causa debiti kunnen geblijken, dezelve bestaat in verdient loon welk de pandverweerder niet heeft willen betalen omdat hij zegt dat hij eene tegenrekening had en waarvan hij tog niet heeft durven weigeren een handschrift te geeven.

Nu bestaat er ten opzigte van dit handschrift geene zwarigheid meer dan alleen dat hetzelve heen komt volgens zeggen van de pandeisscher wegens slot van reekening zullende tusschen hem en de pandverweerder over alles wat zij te zamen gehandelt hebben afgereekent zijn, uitgenomen over de Daalwijker tiende terwijl aan zijde van pandverweerder word gesustineert dat dit handschrift zijn oorsprong verschuldigt is aan eene pretensie van pandeisscher wegens verdient loon staande houdende dat er tusschen hem en de pandeisscher niet afgereekent is geworden.

Men oordeelt hier niet nodig te onderzoeken of die afrekening, die door de eene gestelt door de andere ontkent word, werkelijk hebbe plaats gehad daar dit een point is dat al hier niet behoefd gedeceideert te worden, genoeg is het dat men te weeten is gekomen wat men eigenlijk te denken hebbe van het

handschrift en de oorsprong van de daarin vermelde schuld.

Het is ontegenzeggelijk dat men dus aan zijde van pandeisscher vordert eene liquide en zekere schuld die door pandverweerder geavoueert is geworden en die hem moet toegewezen worden, tenzij de pandverweerder hiertegen genoegsame verdediging kan inbrengen.

De eenigste defensie die pandverweerder doet aanvoeren is dat hij eenen tegen reekening heeft waarmede hij het gemelde handschrift denkt te kunnen overwinnen, welke contra praetensie door hem bij de stukken word overgelegd en tegen welke mede primo aspectie obsteert dat hetzelfde geen dag of datum behelst, hetwelk een gewichtig vereischte is, immers vooral wanneer men met diergelijk handschrift eene bekende schuld zoude willen liquideeren.

Men kan deese schuld niet houden als liquide omdat dezelve geenzints geavoueert word maar in tegendeel word gecontesteert daar pandeisscher zegt dat zij over alle pretensien uit wederzijdsche commercieele handelingen spruitende, afgereekent hebben en dat er niets onverreket is dan de Daalwijker tiende en dat het handschrift inhoud hetgeen aan hem per slot nog toekomt. En dus mag deese pretensie niet in compensatie komen want word dezelve nimmer geadmitteert en toegelaten dan in en over zaken die liquide zijn en anders niet, landregt 1 deel 11 titul 2 artikul et liquidum est de quo constat quid quele et quantum sit, zie van Leeuwen cens tor 1 4 c 36 nr 3.

Men laat die pretensie in volle waarde en onwaarde en wil dezelve door deese decisie geen praejuditie hoegenaamt hebben toegebracht, kunnende men al hier slegts niet toegeeven dat dezelve in compensatie zoude komen tegen een handschrift dat liquide en judicialiter geavoueert is.

Het volgt pronon alve dat pandverweerder, daar hij alle andere defensie ontbreekt of immers geen andere tegens des pandeisschers pretensie heeft bijgebracht, moet worden gecondemneert om de gevorderde somma van f 89 in het handschrift vermeld promptelijk te voldoen en zulks met de kosten van welke hem de gedane aanbieding tot liquidatie veel minder de ingegeve pretensie ad f 80-18-12 niet kan bevrijden vermits de schuld bij het handschrift vermeld, gevoegd bij de judicieele confessie van de pandweerder eene liquide pretensie uitmaakt, waartegen zoals gezegd in geen compensatie kan koomen de contra pretensie des pandweerders als niet door de pandeisscher zijnde voor wettig erkend et liquide cum illiquido nulle est compensatio, zie Nessink in zijne annotatie op het landregt d 1 t 11 tit 2 et dd ibi all. Buyten en behalven dat na het eigen oordeel van de pandweerder dese contra pretensie niet zo veel bedraagd als de bij panding gevorderde en voor dugtig erkende schuld en hij dienvolgens in allen gevalle zo veel zou hebben moeten presentieren en bij non acceptatie in het gerigt consigneren als waarmede hij vermeinde de schuld bij panding gevorderd te kunnen betalen en dus als een morosus debitor in de kosten zou moeten worden gecondemneert. 1 2 ff quib mod pign vel hij poth solv 1 6 in pr ff eod 1 9 in med c de insur 1 9 c de solut wass pract jud t 2 c 6 art 6 sande dec trisic 1 3 t 14 def 13.

Mits alle welke reedenen en regten desnoods breder te deduceeren het landgerigte van Kedingen in naam des Bataafschen Volks met toegetrokken advis van de ondergetekende regtsgepromoveerde tusschen partijen regt doende verstaat.

Dat de pandeisscher Hendrik Daalwijk in deszelfs bij justificatie van panding in dato 19 september 1800 tegen Lammert Leetink gedaane eisch en genome conclusie behoort te worden verklaart ontfankelijk, gelijk denzelven daar in ontfankelijk verklaart word mits deese en dat also gedaan is eene goede panding en eene kwade pandkeering daartegen is ondernomen en dien ten gevolgen dat de opbading en aaneigening zullen mogen voortgaan met wijdere condemnatie van de pandweerder in de volle advis penningen en sportulen, als mede in alle de kosten deezer proceduure taxeerende, de reekening van Hendrik Daalwijk op de somma van veertien gulden en vier stuivers, die van dr. J. Jacobson op een en dertig gulden en zeven stuivers en die van procurator B.J. Knappe op de somma van veertig gulden mits laastgenoemde de termijn van pronuntiatie waarneemt, anders eene gulden minder en mits alle des gerequireert verklaring doende in gevolgen reglement van 1719 art 19.

Aldus geadviseert bij mij ondergetekende te Zwolle den 25 july 1804.

A. Sandberg